

Между тѣхъ попада и нашиятъ Георги отъ Сливенъ. Пансионътъ се е завеждалъ отъ нѣкой си Крайчевъ, като управителъ, но толкова лошо, мръсно и безпорядъчно, че въпрѣки контрола упражняванъ отъ българина Хрисантъ, игуменъ на единъ киевски манастиръ, и бащинскитѣ грижи на другъ българинъ отъ Киевската духовна академия, по-сетне пловдивски митрополитъ Натанаилъ, Георги е намѣрилъ по-пригодно да напустне Киевъ въ 1848 г. и да отпъпува за Цариградъ. Тамъ го сварва новината за смъртта на баща му, отива въ Сливенъ, прибира наследството си отъ 10,000 гроша и се връща въ Цариградъ, дето постъпва въ прочутото тогава гръцко училище Куру-Чешме, въ което заварва като ученикъ Вичо Пановъ отъ Шуменъ, съ когото свършватъ по-сетне доктори по медицина въ Монпелие.

Мирковичъ се отвратилъ много скоро отъ гръцката просвѣта и преминава въ французкото католическо училище на лазариститѣ въ Бебекъ. Тамъ останалъ много доволенъ отъ уредбата, чистотата, добрата храна и отличната метода за възпитание. Особено влияние упражнилъ надъ него калугеринътъ Рене, човѣкъ съ голѣма култура, съ благи обноски, съ широки познания и отличенъ възпитателъ. Той билъ съ спиритически убеждения и отъ тукъ почва заинтересоваността на Георги къмъ тия проучвания.

Презъ 1851 г. той заминава за Монпелие, Франция, и постъпва въ медицинския факултетъ. Единственъ другарь българинъ му е пакъ Вичо Пановъ. Разчитащъ на наследството си и на обещаната поддръжка на брата си Русчо, който вече билъ заможенъ търговецъ, младиятъ Мирковичъ прекаралъ седемъ месеца въ извънредно парично притѣснение, поради забавянето на една парична пратка чрезъ фирмата Александъръ Екзархъ въ Цариградъ. Въ това време, случайно на единъ панаиръ въ Монпелие той присѣтствува на сеанситѣ на единъ магнетизаторъ съ една сомнамбулка, която съ ясновидството си откривала разни тайни на минувачитѣ. Крайно заинтересуванъ, той отива въ къщата на сомнамбулката, за да я разпитва, какъ сж близкитѣ му въ Сливенъ, защо не му пишатъ и пращатъ пари и др. т. Тя му казала, че скоро ще получи писмо и известие, но че паритѣ ще му се броятъ по-късно. И действително, следъ нѣколко дни получилъ писмо отъ брата си и парично известие, но поради формални прѣчки паритѣ му били изплатени по-късно. Туй сполучливо ясновидство му направило силно впечатление и е способувало да се интересува още по-силно въ окултнитѣ явления.